

Sag, paa at faa at vide, hvorledes man ser paa denne Sag fra de forskellige Sider, men denne Drøftelse, som Folket altsaa efter min Opfattelse fuldt ud har Krav paa, afskæres fuldstændig ved denne Dagsorden, og derfor vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod den, saaledes at vi kan komme til at tale om selve Sagen.

Frijs: Det ærede Medlem fra København (Brandes) hentydede til mine Udtalelser ved første Behandling om, at jeg havde foretrukket en Kamp eller en Krig paa Kniven fremfor den mildere Form. Det er ganske rigtigt, og det holder jeg ved endnu. Jeg havde foretrukket, at en Grundlovskamp, altsaa en Kamp om denne store vigtige Sag, som bliver den mest afgørende for en lang Tid her i Landet, var sket imod et Parti sammensat af Radikale og Socialdemokrater, det havde været mit Ønske, og det, tror jeg, jeg har sagt tydeligt nok den Gang. Det er ikke blevet Tilfældet, jeg har maattet kæmpe imod en Regering, som i mange Henseender staar mig nærmere, det er det, jeg beklager. Det ærede Medlem har i sin Tid saa hyppigt moret sig med at tale om min store Magt her i Tinget. Den har aldrig været af den Beskaffenhed, det ærede Medlem har ment, den har aldrig nogen Sinde strakt sig saa vidt, at jeg kunde fremkalde en saadan Forandring, det maa jeg overlade til det ærede Medlem selv og til hans nærmest staaende, om de ser sig i Stand til at kaste den nuværende Regering. Hvis det skulde blive Tilfældet, hvis den Kamp skulde føres, vilde jeg hilse det — ikke med Glæde, da jeg ikke ønsker den nuværende Regering noget ondt, men dog uden politisk Ulyst. For Øjeblikket bevæger vi os under andre Former, hvor Krigsmusikken ikke kan bruges, derfor bruger jeg de mildere Former, og som en saadan betragter jeg det at faa Sagen behandlet i en Kommission.

Enevold Sørensen: Der er fra nogle ærede Talere fremhævet, at der i den Mindretalsbetænkning, hvorom tre Partier har samlet sig, ikke findes en direkte Indstilling om Lovforslagets uforandrede Vedtagelse, og der er fra en enkelt Talers Side lagt en vis Vægt derpaa. Jeg ser ikke, at Savnet af en saadan Indstilling kan være berettiget eller særlig bemærkelsesværdig. Den Behandling, vi har paa Dagsordenen her, nemlig anden Behandling af Forslag til Forandringer i Grund-

loven, vilde jo have været ganske formel, om den var gaaet sin sædvanemæssige Gang. Paa Forhaand vidstes det, om ellers Partierne hvert for sig havde fulgt sine Udvalgsmedlemmer, at denne anden og tredje Behandling kun var en Gennemgang til det Sted, hvor den virkelige Forhandling vilde blive optaget, hvor de virkelige Forsøg paa en Overenskomst maatte finde Sted. Derfor har det Parti, jeg tilhører og de to Partier, der staar sammen med os om denne Indstilling, erklæret en Forhandling om Enkeltheder for ørkesløs, unyttig paa det nuværende Tidspunkt, og denne Forhandling om Enkeltheder angik selvfølgelig lige saa vel de konservative Ændringsforslag som selve Regeringsforslaget. Thi vi har jo ofte nok sagt, at vi er fuldt villige til Forhandling om alle Enkeltheder. Direkte har jeg ved første Behandling nævnet Hovedspørgsmaalet, Landstingets Sammensætning, og i desidste Dage har vi fra Medlemmer af den høje Regering hørt, at ogsaa denne betragter dette Punkt, hvor stort og afgørende det end er, for at ligge indenfor det Omraade, paa hvilket Regeringen er fuldt villig til at forhandle.

Hvad mit Parti havde at sige ved Betænkningens Afgivelse, var derfor ene og alene det, at indenfor Udvalgets Arbejde og videre under Forhandlingen i et Fællesudvalg var Flertallets Forslag et for os uantageligt Forhandlingsgrundlag, ganske bortset fra de Enkeltheder deri, hvorom en Overenskomst mulig kunde opnaas, naar først den fælles Forstaaelse om Hovedsagerne var naaet. Derfor erklærer vi ogsaa i Betænkningen, at vi til Flertallets Udtalelser i Betænkningen kun ønsker at knytte en enkelt Bemærkning, og det er om de af Flertallet stillede Forslag. Vor Stilling til Regeringens Forslag, overhovedet vor Stilling til en Grundlovsændring, var det ganske ufornuddent at fremdrage eller gentage ved denne Lejlighed. Det var ufornuddent at sige, at naar vi nu var kommet over denne formelle anden og tredje Behandling og var naaede til Fællesudvalg, var vi beredvillige til at bistaa til denne Sags Gennemførelse og ogsaa beredvillige til alle for os mulige Skridt, der maatte kunne føre til en Overenskomst og fælles Forstaaelse om Sagen.

Brandes: Det sidste ærede Medlem (Enevold Sørensen) talte jo paa sit Partis Vegne. Jeg for mit Vedkommende vil kun sige, at jeg meget vel kunde have været med til at indstille Regeringsforslaget til